

Yaratılış Üzerine Rüya

– Naki Aydoğın · 04 Temmuz 2015

Yaratılış, Üzerine Rüya

Tanrı uyur mu? Ben uyurum. Uykuma kanarsam kendim dahi görürüm, Rüyamda. Tanrı görür mü kendini, her şeyi gören, işiten, bilen. Galiba uyku halinde kalmış yaratılışımız. Mesela uyku sağlamlığında bitkisel hayatımız, uyanınca dinç kalkışımız hayvansal ataletimizden kaynaklanır, sanırım.

Uyanınca aynada görürüz ancak, kendimizi. Yataktan kalkınca önümüze bakarız, arkamızı dinleriz. Toplamak için kendimizi. Topluma hazır etmek için. Sağımızı solumuzu tercih ederiz. Göremezsek kendimizi döneriz arkamıza, önce toplumu hazır ederiz, kendimize; iyi niyetimize. Rüyalarda yarım tanrı değiliz, hayatta tam eksik varız.

Güneşten yansıyan ışık, kaç parça... Kaç tür döner gökyüzüne, bakarız... Karanlığın rengi ney, Allah aşkına? Aydınlığa ıslaklığı yeşille çıkışı bakışımıza, narınlığı... Dokunuşumuz, sevgisi iştahımıza niçin sonsuzlaşır, yemekle son buluruz. Ve sararır âdeta yer dökülür, kalırız. Yer içer ömür biter, dönülmez bir türlü; ölüm birkaç türlü.

İlk ışık halimizi de, bulur; yanımız eyleriz düşüncemizi. Karanlığımıza renk, katarız. Yaratılış hallerimizi özel anlarımıza icat ederiz. Kendi kendimizden uzaklaşır, yakınlışacağız diye çaba gösterirken. Hiçbir zaman dönemeyiz sahipleniriz yaratılış yolumuzu, satmaya satıcılık, tanrı. Kalırız. Son halimizle ilk halimize yaratılış... Kazara yanarız da karanlığımızda rengimize özelleşmede. Isınır, kolay sindirmek için yiyeceğimizi de pişiririz. Enerji depolarız kaynağımızın etrafında bir geniş zaman, andan bağımsız; meydan okuruz, yer çekimine atalet kuvveti.

Halimizi düşünür

Hallerimizi halk eyleriz

Bağlanırsanız bir yaratılışımıza millet

Akraba ayrılır hısım birleşiriz

Yaratılıştaki bir yandık, doğduktan sonra ayrı ayrı yanarız,

Bir yanana aşk olsun.